

„Du lyver!“

„Kæreste Jytte ... nu er du jo igen hysterisk! Kom dog ind!“ sagde han og nærmede sig med udbredte Arme.

„Rør mig ikke! Du kommer fra din Elskerinde. Du skal ikke prøve paa at nægte det. — Rør mig ikke, siger jeg! Eller jeg ringer hele Huset op!“

„Nu skal du være fornuftig, Jytte! Luk dog i det mindste Døren og kom ind!“

„Jeg vil ikke høre noget ... ikke vide noget! Imorgen, naar du har faaet sovet ud, skal du faa min Mening skriftlig.“

Hele den sidste Del af Natten gik Jytte frem og tilbage i sit Soveværelse for laasede Døre. Da hun endelig lagde sig hen paa Sengen, var hun saa udmattet, at det sortnede for hende. Hun var nu fast bestemt paa at ville skilles. Endnu samme Dag vilde hun flytte tilbage til det gamle Hjem i Dronningens Tværgade, hvor alt stod urørt siden Moderens Død.

Klokken ti om Formiddagen, da hun sad foran Spejlet og redte sig, bankede Karsten frygtsomt paa. Hun lukkede ikke op. Svarede ham heller ikke.

Lidt efter tog han bort.

Saasnart hun havde hørt Entredøren smække i efter ham, gik hun ind til Telefonen og ringede Asmus Hagen op for at spørge, om han havde faaet nye Efterretninger fra Favsingholm. Hun traf ham til sin Sorg ikke hjemme. Heller ikke paa hans Klinik kunde hun faa ham i Tale. Det sidste Sted blev der svaret, at han var optaget af Operationer.